

Oxögat

nr 3
november 2021

MEDLEMSBLAD • FÖRENINGEN VADSTENA-AKADEMIENS VÄNNER

ZEBRAN

Njutbar operadebut

Hon debuterade själv på Vadstena-Akademien och är i dag både sångerska och musikedramatiker. Som recensent i *OXÖGAT* och en i den fåtaliga publiken vid sommarens opera delger sångpedagogen Karin Westberg sina intryck.

VILKEN LADDAD START! Från början möttes vi av all den förtvivlan, ensamhet och rädsla som en livskatastrof bjuder. Här fanns många lager som smärtar. På en plats är kärleken förbjuden, på en annan tillåten. Människor som vill "rädda" en annan människa av humanistiska men också själviska skäl. När de står ansikte mot ansikte med andra tänkesätt och kulturer inser de sitt eget tillkortakommande och lägger skulden på andra och flyr.

Scenografiskt förstärkte de gläfsande hundarna denna utsatthet och skräcken för den gäckande ensamheten. Med sin dansbakgrund åstadkom Deda Cristina Colonna härligt flytande scenbyten. Det tog dock på några ställen fokus från skeendet och emellanåt saknade jag den intensitet och närhet som en fördjupad personregi kan ge.

Detta var mitt första möte med Tebago Monnakgotlas musik och jag njöt av harmoniken, melodislingorna och orkestersammansättningen. Det var hennes första helaftonsopera och den gav tydlig mersmak. Men första aktens andra hälft blev jämntjock i orkestrering och dynamik. Sångarna fick stå på röstmässigt för att spegla berättelsen. Annat blev det i andra akten – med större variation i orkestern och kontraster som lyfte texten och gav dramatik och spänning.

Kerstin Perskis text är tilltalande enkel och effektiv. Partnerbytet i slutet kändes däremot onödigt i en historia som inte kunde leda till annat än separation. Sångarnas diktning var utmärkt trots att viktiga passager måste framföras i hög tessitura.

Georg Källströms känsloladdade tenor duellerade med Luthando Qaves täta baryton och smälte samman i en fantastisk klangmatta. Agner Aurers lödiga sopran lyckades förmedla texten även i för höga lägen. Emma Johanssons vackra och uttrycksfulla sopran gav rollen som Lena en distinkt karaktär. Karin Osbecks varma mezzosopran fick rollen som Anna att stå med bägge fötterna på jorden. Pazcal Zureks klangfulla basbaryton gav kontur åt rollen som Kaj.

FOTO: MARTIN HELLSTRÖM

Hundratals Vänner har i efterhand kunnat se Zebran – och längre fram kommer operan att strömmas igen. Luthando Qaves och Georg Källströms röster smälte samman i en "fantastisk klangmatta".

När nutida tonsättare ger sig i kast med instrumentet sång vill de gärna skriva för röstomfångets ytterkanter, det vill säga för högt och för länge. Inte bara sångarnas hälsa står på spel, man riskerar den sceniska förståelsen. Text som ska föra handlingen framåt bör ligga i ett bekvämt läge för sångaren. Tenorpartiet hade tjänat på att ligga lägre, liksom sopranens textmassa. Baryton och basbaryton fick briljera i botten på sina röster. Men var har det låga registret för operans enda mezzosopran tagit vägen?

KARIN WESTBERG

Detta gör vi...

Vadstena-Akademiens betydelse för svenskt musikliv presenterades i Odd Fellows lokaler i Stockholm den 13 september. Över sextio deltagare från Internationella Klubben samt Prinsparet Sigvard och Marianne Bernadottes Vänförening lyssnade till konstnärlige ledaren Nils Spangenberg's intressanta redogörelse av akademiens arbete. Vännernas ambassadör Loa Falkman berättade också om sina tidiga erfarenheter av operaproduktioner i Vadstena. Till sist informerade Rune Gyllander om Vännernas stödjande verksamhet att dela ut stipendier till de medverkande vid sommarens operor och marknadsföra akademiens produktioner.

Harpa på G!

Intresset för det romantiska och kraftfulla instrumentet harpa växer. I januari 2022 blir det festival och tävling i De Geerhallen i Norrköping. Det är Pratté Society som för andra gången inbjuder harpister att visa upp sig. Vinnaren i tävlingen avslöjas på finalkonserten den 20 januari. Redan nu kan man lyssna till A E Pratté framförd av harpisten Delphine Constantin-Reznik som upptäckte hans bortglömda musik för fem år sedan och nyss spelat in den första skivan, vilket väckt internationell uppmärksamhet.

– Han är både lättlyssnad och berörande, verkligen mycket bra. Jag trodde inte det var möjligt att hitta en lokal tonsättare för harpa av så storartat format.

Den 14 november ger hon en konsert i Ledbergs kyrka där Pratté ligger begravd. På Youtube spelar hon bland annat hans fantasi över *Näckens polska*. Lyssna!

FOTO: NIKOLAJ LUND

Delphine Constantin-Reznik, harpist i Norrköpings symfoniorkester, som upptäckte Pratté och nu sprider hans musik.

ORDFÖRANDEN HAR ORDET

Tack för senast!

Äntligen fick vi ses! Sommaren blev långt bättre än någon kunnat hoppas på. För min del innebar den första mötet med alla Vänner. De som gjorde detta möjligt är värda en stor och varm eloge. Vändagen blev helt klart en succé.

Aldrig tidigare har Klosterkyrkan med sina skatter fyllts av underbarare musik – i våra öron. När behoven av ekonomiskt stöd ökat drastiskt inom kulturlivet kunde Vännerna dela ut rekordsummer.

Mötet med dessa lovande stipendiater blev en påminnelse om hur viktigt det är att kunna erbjuda unga talanger en scen och en publik. Som ju Vadstena-Akademien alltid arbetat för. Med en repertoar som inte spelas någon annanstans.

Nu fick vi inte bara lyssna till sång utan även slagverk, harpa och magnifikt orgelspel. Sammanställt av vår sångerska Millan Baeckström. Även guidning av vår expert Viveca Sörensen. Det gav mersmak och förhoppningsvis är vändagen här för att stanna.

Vi kan inte nog "tacka för maten" som följde, bjudna av vår musikvetare Rune Gyllander och Jan Schönborg. Detta glädjande initiativ är ett sätt att stödja Vännerna i en tid av restriktioner.

Sakta börjar kulturlivet öppna upp. Confidencen på Ulriksdal firade sina 40 år med en magnifik föreställning för endast 68 personer. Detta kvinnoår framfördes också ett operaprojekt av kvinnor under 300 år, kallat *Hela historien*. Dessvärre bara för 300 personer. Ett lovvärt samarbete med Vadstena-Akademien.

Men Vännerna kan se fram mot ljusare tider. Vår ambassadör Loa Falkman presenterade nyligen akademiens betydelse för intresserade i Stockholm. Och det kommer mera. Titta gärna in på vår hemsida. Äntligen kan planer sättas i verket!

Vi ses!

ETTAN BRATT
ordförande

Ettan Bratt

FOTO: KERSTIN ALM

KAMMARMUSIK-AKADEMIEN

Öppnade ny östgotakista

– Jag häpnade när vi började spela den okände Eggert – tänk att Östergötland har frambringat så mycket av fantastisk musik!

Flöjtisten Johanna Zetterqvist var lyrisk. Hon är dotter till violinisten Elof Eriksson och har tillbringat barndomens somrar i Vadstena. För henne var det ett uppvaknande att lära känna en tonsättare som Joachim Nicolas Eggert. En fiolvirtuos som endast blev 34 år.

Han blev först att dirigera *Trollflöjten* på Kungliga operan men blev tidigt utfrusen i de franska salongerna för sin svaghet för de tyska influenserna. Faktum är att man kan spåra både Bach och Mozart i hans folkliga melodier.

– Han var helt ny för oss, lite busig, och jätterolig att spela, tyckte cellisten Viktor Nordliden.

EN SKATTKISTA AV delvis bortglömd musik öppnades i både Strå kyrka och Vätternkyrkan i juli. Under tre sommarveckor lärde stipendiaterna vid Kammarmusik-Akademien känna tonsättare som alla har Östergötland gemensamt.

Projektet ingick i Kungliga musikaliska akademiens arbete för ett levande musikarv med stöd av Olof Skoglund's stiftelse. Musikforskaren Christina Tobeck berättade fängslande om de östgötska tonsättarna.

Anton Edvard Pratté fick rykte om sig som "harpokungen i Norden". Den franske flyktingen som blev östgöte briljerade med smäktande, dansant salongsmusik.

Men att spela harpa på gitarr är en stor utmaning. Det konstaterade gitarristen Marcus Strand som bearbetat musiken för sin tolvsträngade altgitarr.

– Harpan kan göra andra saker än gitarren, och jag har kommit in "bakvägen" i kompositionsprocessen.

ATT BERNHARD CRUSELL var militärmusiker i Linköping borgar för hög kvalitet. Faktum var att skolorna och kyrkorna i lärostaden bäddade för musiklivet, och läroanstalterna införskaffade tidigt orglar.

– Nu förstår jag varför det är så stora språng i flöjtkvartetten av Crusell. Han var ju klarinettist och skrev stycket först för klarinett, konstaterade Johanna Zetterqvist.

Crusell är bygdens stolthet även om han var född i Finland. För alltid ihågkommen med konsertsalen Crusellhallen i Linköping.

Flöjtisten Johanna Zetterqvist spelade Bernhard Crusells flöjtkvartett.

FOTO: MARTIN HELLSTRÖM

Violinisten Joakim Zetterqvist spelade Joachim Nicolas Eggerts stråkkvartett.

Konsertserien inleddes däremot med "Skänninges Schubert". I kyrkan, där Adolf Fredrik Lindblad lärde sig noter av organisten, ljöd hans stråkkvartett nr 4 h-moll. Förmodligen för alla första gången.

ÄVEN ETT URUPPFÖRANDE bjöd kammarmusikerna på – dock inte av en östgöte utan från andra sidan Östersjön. Finländaren Jean Sibelius *Serenata 169* är aldrig utgiven men dök upp av en tillfällighet.

– Vi hörde musiken på Spotify, letade i notbiblioteken och frågade runt på Facebook. Då avslöjades att mannen som spelat in musiken hade noterna hemma och han delade snällt med sig, uppgav violinisten Joakim Zetterqvist.

Finalen i Klosterkyrkan bjöd också på kongeniale Arvo Pärt och undergroundviolinisten Grazyna Bacewicz, som gav konserter under tyska ockupationen i Polen.

Vad tar ni med er efter konserterna?

– Publiken! Det var den största publik vi haft på mycket länge. Det är en obeskrivlig känsla att höra sorlet och applåderna. Publiken slår allt vi varit med om i sommar, summerade Marcus Strand.

MARIA WAXEGÅRD

FOTO: MARIA WAXEGÅRD

- Jag var bara tre år när jag fångades av harpor i Disneys Aristocats, avslöjade harpisten Claire Monchamont, vid Camac-harpan hon lånat från Norrköpings symfoniorkester.
- Jag är mycket glad att sitta vid en manual som självaste tonsättaren Otto Olsson utformat, förklarade organisten Mark Falsjö.
- Det känns som att komma hem, menade slagverkaren Andreas Nyblom från Mjölby. Men det gäller att ta god tid på sig i Klosterkyrkan, eftersom man brottas med extremt lång efterklang.

VÄNDAGEN

"Den bästa sedan Rappes dagar"

Högtidligt fylldes valven av orgelbrus och harpoklanger. Klosterkyrkan i Vadstena inramade Vännernas konsert med sommarens fem stipendiater.

Aldrig har summan av stipendier, 110 000 kr, varit större och aldrig har de imponerande kalkstenspelarna tett sig mer passande. Nya ordföranden Ettan Bratt hälsade välkommen och konstnärlige ledaren Nils Spangenberg uttryckte sin glädje över att kunna erbjuda sång och musik, "när så få kunnat ta del av sommarens opera".

Vännernas guide Viveca Sörensen lyfte lekande lätt fram alla skatter i kyrkan som i sig själv är en "relik". Det lödiga programmet var utformat av Vännernas sekreterare Millan Baeckström. Med Bachs preludium i C-dur satte organisten Mark Falsjö tonen – på den sista romantiska orgeln i landet. Han avslutade med Widors magnifika och mäktiga *Marcia*.

Klockornas klang kunde höras i Helmer Sjöbloms *Chime*. En annan Mjölbyson, Andreas Nyblom, lockade

fram dem på sin vibrafon. Hans slagkraftiga tolkning av Daniel Berg, son till den Vadstenabördige Bengt Berg, letade sig också upp under valven.

Änglarnas harpor fyllde rymden i fransyskan Claire Monchamonts sonat av Paul Hindemith. Med Bellinis teman ur *Norma* närmade hon sig de sublima höjderna. Dagens vokala stjärnskott Emma Johansson och Karl Söderström blev de första att ta emot Stina-Brita och Lars Kritz nya stipendium på 25 000 kr vardera.

Karl Söderström vistas vid operan i Hannover och bjöd på hemlandstoner i Richard Strauss aria *Lieben, Hassen, Hoffen, Zagen*, men också *I Månaden Tjaitra* av Sigurd von Koch.

Sällan har *Summertime* av Gerswhin, som finns i 25 000 inspelningar, klingat ljusare än hos Emma Johansson. Hon avslutade med Gösta Nystroems böljande *Havet sjunger*.

Från Vättern hämtades därefter måltiden som Vännernas generösa donatorer Rune Gyllander och Jan Schönborg bjöd på i Munklostret. Till tackskål av 40 Vänner. "Det bästa som hänt sedan Ingrid Maria Rappes dagar" löd omdömet om Vändagen.

MARIA WAXEGÅRD

Nya vänner...

– En fullträff och underbar eftermiddag, tyckte Elisabeth Hernell, auktoriserad guide, och Katarina Hohwi-

Christensen, överläkare, som fann varandra och blev vänner på riktigt, efter att ha varit medlemmar sedan starten.

... och gamla

– Fantastisk konsert och härligt möte, tyckte Bengt-Ola Morgny, "karaktärsternor" och ständigt medlem,

som återsåg vännen och musikpedagogen Rune Gyllander efter trettio år och mindes gamla tider.

SMYGPREMIÄR

Resklara till Italien

Packat och klart – nästan! Kofferten var redan fylld av reslystna sångare i juli när Vännerna fick glänta på locket till nästa operaäventyr.

Inte sedan år 1700 hade man sett något liknande och på Gamla Teatern avslöjades innehållet av masker och dräkter. Lämpliga för en vistelse i karnevalens Italien.

Därifrån kom counterntenoren Danilo Pastore som ägnat fem veckor av förberedelser av operan *Il colore fa la regina* eller som den också heter, *Maskerad kärlek*.

– En av de bästa platserna jag varit på, sade han övervåldigad om Vadstena. Ändå är han van vid Venedig och Teatro Venice. Skolad i barockmusik men även kultur i Asien och Afrika. Hans första komiska roll satt som gjuten.

Operan utspelas nämligen i Venedig då många hade smak för fjärran Orienten. Följet av brokiga resenärer var stort – inte mindre än sju sångare flockades på scenen och musikerna är dubbelt så många. Därför tog akademien det säkra för det osäkra och sköt på premiären till nästa sommar.

– Det underlättar, när vi ses igen, att vi redan gjort oss hemmastadda med rollerna och scenen, menade regissören Clara Svärd.

Workshopen – på engelska – var ett sätt att närma sig kompositören Pollarolos värld. Där man byter kostym, kön och hudfärg.

Hur känns det?

– En suggestiv upplevelse. Det går som en maska i tiden och ingen har försökt förstå hur man tänkte på den tiden. Det känns väldigt ärofyllt att bli den första.

Hela världen är hennes. Ryskan Ekaterina Prosenko lade alla för sina fötter. Hennes svenska beundrare heter Lovisa Huledal.

Världens bästa tjänare – italienaren Danilo Pastore – tyckte regissören Clara Svärd om rollfiguren Eurillo.

FOTO: MARIA WAXEGÅRD

Clara Svärd läste librettot av Matteo Noris med viss nervositet och förklarade:

– I modernt tänkande ska man ju stå för den man är.

Fyra timmar exotisk opera har strukits ned till hälften. Musikologen Holger Schmitt-Hallenberg snubblade över noterna i biblioteket i Tjeckien för tre år sedan.

– Det var en risk att beställa noterna. Men jag blev inte besviken. Och det har inte blivit sämre!

Vännernas dramaturg Ture Rangström gör översättningen till svenska som kommer att rulla på textmaskinen över scenen. Vid cembalon sitter den musikaliska ledaren Mariangiola Martello.

Nypremiären blir sommaren 2022. Vännernas styrelse kan redan nu lova att det blir en sevärd resa!

MARIA WAXEGÅRD

De tog priset

Första mottagarna av Stina-Brita och Lars Kritz nya stipendium blev sopranen Emma Johansson och barytonen Karl Söderström.

Emma: – Jätteroligt! Känner att jag är på rätt spår. Pengarna ska gå till sånglektioner. Det tog ett tag att studera in musiken till *Zebran*, häftig men krävande. Lärorikt och kul att vara på akademien och samtidigt få kontakt med alla "scenarbetare". Under hösten har jag framträtt på Wermland Opera i *Pajazzo* (Leoncavallo) och sjungit Lauretta i *Gianni Schicchi* (Puccini) med den kända arian "O mio babbino caro". Men också sjungit i *Peer Gynt*, oerhört lyxigt och utvecklande!

Karl: – Jättekul! Tänker spara pengarna till goda ändamål, som att ta extra sånglektioner. Men också till allt resande! Jag har ett år kvar på sångutbildningen vid operan i Hannover. Där har jag bland annat sjungit greven

i *Figaros bröllop* (Mozart). Nästa sommar är jag tillbaka i Vadstena för att sjunga Telesio i *Maskerad kärlek* (Pollarolo). Det känns så bra – en ynnest att få förbereda sig i god tid före premiären och låta operan sätta sig. Det kan inte bli bättre!

FOTO: PRIVAT OCH MILLAN BAECKSTRÖM

Den första inspelningen av hennes kärlekskomedi *Jery und Bätely* kom förra hösten. En succé när den först kom 1873. Ingeborg Bronsart von Schellendorf var elev till Franz Litz och lär ha svarat honom: "jag är hemskt glad att jag inte ser ut som en fuga!"

Nyligen kom den första skivan med hennes operett *Den siste trollkarlen*. Den fick operakritikerna att jubla. Pauline Viardot föddes för 200 år sedan och hennes vänskap med Ivan Turgenev resulterade i ett verk "värt hundra gånger mer än det som visas på teatrar i Paris".

För fem år sedan uppfördes hennes opera *I Firenze* i Berwaldhallen och möttes av jubel. Helena Munktell väcktes till liv efter 125 år. Hon var en pionjär inom ett verksamhetsfält "som dessförinnan varit tabu för det mjukare könet."

DEBATT

Var finns kvinnornas operor?

Hittills har man hittat mer än 500 operor komponerade av kvinnor. Men fortfarande saknas verken på de stora scenerna. Hur kommer detta sig, undrar de konstnärliga ledarna för Den Andra Operan.

Sedan 2016 har Den Andra Operan brutit mot normen och bara producerat operor av kvinnliga tonsättare. I vårt sökande efter ny repertoar har vi upptäckt vilken enorm operaskatt som ligger ospelad i arkiven.

Det finns ingen naturlig förklaring av operans rådande kanon, bara mänskliga beslut och handlingar. Varje operahus deltar i formandet, upprätthållandet och förnyandet av repertoaren.

Med konserten och seminariet *Hela historien* gjorde vi ett axplock av kvinnliga tonsättare mellan 1600 och 1900 och framförde utdrag ur tolv operor. Att stryka halva historien är som att blunda på ett öga och bara lyssna med ett öra!

Ända sedan operakonstens födelse på 1600-talet

har kvinnor skrivit opera. Flera var mycket framgångsrika i sin samtid. Under 1700-talet fanns flera kvinnliga bästsäljande författare och tonsättare. Den berömda blinda tonsättaren Maria Theresia von Paradis sägs ha skrivit flera operor, men ingen vet var de finns i dag.

Den stora epoken för kvinnliga operatonsättare i Frankrike var efter franska revolutionen. Flera av de tidigare hyllade manliga tonsättarna ansågs då förlegade, medan kvinnligt skapande förknippades med en mer äkta och modern konst. Under 1800-talet förändrades synen på kvinnligt skapande. Med inflytande av Napoleonkrigen fick de förra seklets eleganta ideal ge vika för mer "manliga" värderingar. Det fanns tänkare som uttryckte tvivel över att kvinnor överhuvudtaget kunde skapa något originellt.

De senaste åren ser vi glädjande nog en ökning av initiativ där enskilda verk lyfts, spelas och diskuteras i avhandlingar. Vem vet vilka flera verk av kvinnliga operatonsättare som framtida forskning kommer att hitta?

HANNA FRITZSON
BENTE ROLANDSDOTTER
DITTE HAMMAR

Värt att minnas

Äldsta bevarade operan av en kvinna: *Ruggieros befrielse från Alcinas ö* av Franscesca Caccini. Från 1625.

Mest spelade operan: *Cathrine, ou La belle fermière* av Amelie Juli Candeille. Från 1792.

Första operan av en danska: *Telemak på Calypsos ö* av Maria Teresia Ahlefeldt. Från 1792.

Första operan av en svenska: *I Firenze* av Helena Munktell. Från 1889.

Första operan av en kvinna på Metropolitan Opera: *Der Wald* av Ethel Smyth. Från 1903.

Lyssna här

på musik av kvinnliga tonsättare:

ComposHer – Spotify

Music theory examples by Women – Spotify

Listening to Ladies – podcast

MED VÄNLIGA HÄLSNINGAR

En stjärna på gaffeln

INGEN HAR VÄL undgått att årets stora stjärna heter Christina Nilsson. Ja, den fylliga sopranen som för hundra år sedan slutade i ett mausoleum i Växjö och dessförinnan orsakade upplopp runt om i världen.

Med berömmelsen följde en mindre känd upphöjelse – att få ge namn åt en maträtt. Hennes bidrag blev en Nilssonsallad. Gjord på morötter, champinjoner, rotselleri och äggbåtar.

Jag kan förstå om den inte hör till favoriterna. Men det blev tvärtom Peach Melba som fortfarande är en omtyckt dessert. Varm persika och hallonmousse på vaniljglass lär också göra stämbanden mindre känsliga för iskylan.

Den kreerades för en av grammofonbranschens första världstjärnor – Nellie Melba. Till och med Oscar II lär ha rest sig upp och bugat för australiensiskan när hon gjorde Operan i Stockholm den äran.

DET KRÄVS INTE särskilt stor fantasi för att inse att både Verdi, Rossini, Massenet, Mascagni och Meyerbeer är ihågkomna i kokkonsten. Dessa 1800-talets tonsättare har gått till historien för sina spektakulära operor.

Men också för makaroner, oxfilé, kronärtskockor, kastanjer och stekta ägg. I nu nämnd ordning.

Att kokkonsten krävde sin tribut i form av ett glansfullt namn ter sig närmast logiskt. I Europas kök härskade nämligen fransmannen Escoffier, också kallad "kockarnas kung och kungarnas kock". Han ansåg att mat ska se ut som mat och strödde stjärnor omkring sig.

EN ANNAN FRANSOS som Saint-Seans – också han död för hundra år sedan – krävde självfallet att äras med gåslever, tryffel och sparris.

Men att som Mignon, den tragiska operafiguren, få ge namn åt finstrimlad potatis är ett oblikt öde. Det delar hon i viss mån med Othello där potatisen är tunn som ett halmstrå blandad med gröna ärtor.

Priset i påhittighet tas nog av Figaro – både på scenen och vid grytorna. Eller vad sägs om hans sallad gjord på kokt tunga, rödbetor, blekselleri, tomatmajonnäs och som kronan på verket några sardellfiléer.

SJÄLV HÖR JAG till lokalpatrioterna. Som gärna svänger ihop en frestelse med namnet Jansson. Hans riktiga namn var Pelle Janzon och – hör och häpna – han kom från Norrköping.

Denne fiskarson blev "saltet" i glada vänners lag. Och gjorde passande debut med Portervisan. För övrigt den förste som sjöng Escamilio i *Carmen* i Sverige. Hans anjovisar döptes på bästa köksfranska till "La tentation du fils de Jean" på Amerikabåtarna.

Nu väntar jag bara på att dagens haussade kockar hyllar våra megastjärnor. Renée Fleming – gärna i djupt ringat – som en glassbomb med spunnet socker över glaserade körsbär. Kan inte det vara något?

REDAKTÖREN

med rötterna i myllan...

med persikohy...

med dekolletage...

Kalendarium jultiden 2021

VADSTENA SÅNG- OCH PIANOAKADEMI

Musikalisk salong

torsdagen 25 november kl 19 i Vätternkyrkan

Julkonsert och luciataåg

lördagen 11 december kl 19 på Brunneby gård

Biljetter via Kammarmusik i Östergötland

www.slottsmusik.se

Julkonserter

söndagen 12 december kl 17 och 19 i Trefaldighetskyrkan

Luciakonsert

tisdagen 14 december kl 19 i Vadstena klosterkyrka

fri entré

NORRKÖPINGS SYMFONIORKESTER

Julkonserter med kör

onsdagen 15 december kl 18 och

torsdagen 16 december kl 19

i De Geerhallen av Dickens En julsaga

Trettondagskonsert

onsdagen 5 januari kl 17 i De Geerhallen

Senaste nytt

Vill du veta som hänt? Och vad som är på gång? Vännerna har en ny hemsida som uppdateras löpande. Läs gärna om senaste nytt under fliken Aktuellt www.vadstenaakademien.org/vadstenaakademien/vanner.

Träna till Grieg

Kom i form på morgonen med *Morgonstämning*. Dra på triåkarna och träna benstyrkan till Beethovens femma. Hoppa runt till *Ungersk dans*. Att man kan gympa till klassisk musik visar Kungliga filharmonikerna och Friskis & Svettis.

Sex träningsvideor ligger sedan i somras på nätet. Skillnaden är bara att rörligheten ackompanjeras av en orkester i frack. Rekommenderas för alla som längtar efter fitness till kropp och själ.

Se Konserthuset /En klassisk paus

OXÖGA

"Oxöga, oval åskådarpöppning i slutet teaterloge, efter det motsvarande fr. *oeil de boeuf*, vilken beteckning gives runda fönsteröppningar i allm." [Svensk Uppslagsbok, 1934 års upplaga.] Oxögat ger möjlighet att observera utan att bli observerad och har fått ge namn åt medlemsbladet.

VADSTENA-AKADEMIENS VÄNFÖRENINGIS STYRELSE 2021-2022

ORDFÖRANDE: **Ettan Bratt**, Lidingö, 070-745 38 99, ettan@ettanbratt.se

SEKRETERARE: **Millan Bäckström**, Vadstena, 0768 -31 06 94, millan317@hotmail.com

KASSÖR: **Stefan Gunnarsson**, Vadstena, 0702-66 48 00, stefangunnarsson@live.se

MEDLEMSANSVARIG: **Bengt Horn**, Motala, 0706-77 71 93, bengt.horn@boremail.com

KLUBBMÄSTARE: **Jan Johansson**, Vadstena, 0706-85 30 03, jannemobel@telia.com

PUBLIKANSVARIG: **Viveca Sørensen**, Vadstena, 0739-38 01 04, vivecaoes@outlook.com

AMBASSADÖR: **Loa Falkman**, Stocksund, 0708-55 04 23, rosy.falkman@gmail.com

LEDAMOT: **Ture Rangström**, Stockholm och Gryts skärgård, 0705-36 82 09, rangstromture@gmail.com

LEDAMOT: **Rune Gyllander**, Stockholm, 0703- 59 20 60, runegylander@gmail.com

REDAKTÖR för Oxögat: **Maria Waxegård**, Norrköping, 0768-40 81 81, maria.waxegard@telia.com

Vad är en sponsor?

Att vara sponsor betyder att vara beskyddare, främjare, understödjare och annonsör. Det är just vad våra värdefulla sponsorer är.

Dessa är **Strandbergs Mode, Vadstena Sparbank, Vadstena Blommor och Design, Vadstena Buss, och Alatryck.**

De främjar musiken i Vadstena, understödjer en aktiv opera, uppträder som beskyddare och blir annonsörer för vår verksamhet. Genom sin sponsring uppfyller de alla synonymer eller liktydiga ord.

Nu hoppas vi på alltfler gemensamma aktiviteter som operabesök och resor, och önskar våra sponsorer allt gott.

JAN JOHANSSON

Ge bort i julkapp!

Årsavgiften för medlemskap i Vadstena-Akademiens Vänner är 300 kr eller 500 kr för par. Betala på bankgiro 294-4569 eller swisha till 123 129 3000. Glöm inte att uppge namn!

Är du redan vän? Inbetalningsavi kommer i mars 2022.